

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/297/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617211602
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617211602.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobkyne Q. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom X. V. XXX/XX, XXX XX W., právne zastúpenej JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.727,57 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 21Csp/288/2017-110 zo dňa 20. júna 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
- II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 20. júna 2018 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi 1.727,57 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 16.05.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%. O výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením (II. výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa od žalovaného domáhala zaplatenia sumy 368,87 Eur s príslušenstvom, nakoľko je potrebné zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500107363, ktorú ako spotrebiteľka uzatvorila 19.03.2015 so žalovaným považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Výška RPMN je v zmluve uvedená nejasne a nezrozumiteľne. V bode 5 zmluvy je uvedená iná ročná percentuálna miera nákladov ako v bode 6. Žalobkyňa sa preto nemohla kvalifikovane rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. Schválená výška RPMN uvedená v zmluve v neprospech žalobkyne nezodpovedá jej skutočnej výške vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, počet a výšku splátok. Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru bola výška mesačnej splátky 15,92 Eur, z čoho pripadlo na istinu 12,50 Eur a úroky 3,42 Eur, počet splátok je 36. Súčinom bolo možné získať údaj, z akej výšky úveru žalovaný pri výpočte mesačnej splátky vychádzal, t. j. 36 x 12,50 Eur. Výsledná suma po zaokrúhlení 450,- Eur mala byť žalovaným poskytnutá a predstavuje (fiktívnu) istinu, z ktorej je úver úročený. Žalobkyňi bola v skutočnosti poskytnutá suma 405,- Eur, lebo úver bol znížený o 45,- Eur poplatku za jeho poskytnutie. Pri výške mesačnej splátky 15,92 Eur a počte splátok 36, vychádzajúc z preukázateľne poskytnutého plnenia 405,- Eur a zahrnutia poplatku 45,- Eur za poskytnutie úveru do celkových nákladov je výsledná RPMN 40,38% a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 618,12 Eur. V rozložených mesačných splátkach žalobkyňa opakovane zaplatila poplatok za poskytnutie

úveru, nakoľko podľa oznámenia veriteľa z 19.03.2015 celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť plus poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 618,12 Eur, poplatok bol ale započítaný pri poskytnutí úveru. Odplata pri spotrebiteľských úveroch a pôžičkách nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú mieru odplaty určenú nariadením č. 87/95 Z. z. v znení neskorších predpisov ako dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za kalendárny štvrtrok predchádzajúci uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Za štvrtý štvrtrok 2014 ku dňu 31.12.2014 predstavovala RPMN podľa údajov zverejnených Národnou bankou Slovenska aj na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR 13,95%. Žalovaný k zmluve uzatvoril aj dohodu o poskytovaní služieb, odplata za ktorú má byť súčasťou celkových nákladov, a tým aj zarátaná do RPMN, takže výška mesačnej splátky úveru by bola 26,17 Eur. Vychádzajúc z výšky úveru 405,- Eur, výšky mesačnej splátky 26,17 Eur, splatnosti úveru 36 mesiacov, poplatku za poskytnutie úveru 45,- Eur by bola výsledná RPMN 121,24% a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 987,02 Eur. Vytkla tiež, že žalovaný neuviedol v zmluve spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky aj to, že v zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru pevným dátumom, ani doba trvania zmluvy. Odplata na základe dohody o poskytovaní služieb vo výške 2,53% zo sumy schváleného úveru zníženej o poplatok za poskytnutie úveru predstavovala 10,25 Eur mesačne, celkovo 369,- Eur, čo je navýšenie nákladov spotrebiteľa o 98%. Ku dňu podania žaloby žalobkyňa zaplatila splátky vo výške 773,87 Eur, preplatok nad istinu 405,- Eur zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne. Úrok z omeškania žalobkyňa požaduje od 05.05.2017, čo je deň, kedy už žalovaný vedel, že sa bezdôvodne obohatil a mal dostatok času obohatenie vrátiť.

1.2. Okresný súd rozhodol platobným rozkazom č. k. 21Csp/288/2017-56 z 29.11.2017, ktorý po podaní odporu žalovaným zrušil uznesením č. k. 21Csp/288/2017-76 z 08.01.2018, právoplatným dňa 10.01.2018. Žalovaný v odpore uviedol, že v bode 5 zmluvy je uvedený údaj o predpokladanej RPMN vysvetlený v čl. 2 ods. 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere a čl. 3 ods. 3.1 zmluvných dojednaní, v bode 6 je uvedená hodnota RPMN. Údaj o RPMN nie je zmluvnou podmienkou a nedá sa dohodnúť, ide o vypočítaný ukazovateľ, ktorý sa má vypočítať v čase uzavretia zmluvy o úvere, nie v čase podania žiadosti o jeho poskytnutie. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN je možné určiť až po schválení úveru. Otázka poplatku za poskytnutie úveru, jeho prípustnosti a prijateľnosti bola posúdená Národnou bankou Slovenska vo veci vedenej pod č. OFS-12322/2015. Z jej záverov vyplýva, že ide o poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru ako plnenie za poskytnutie služby. Celkové náklady spotrebiteľa tvoria úroky za celú dobu čerpania úveru a poplatok za poskytnutie úveru. Žalobkyňa neprihľadla na to, že medzi stranami sporu bola uzatvorená samostatná dohoda o poskytovaní služieb s číslom totožným ako číslo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nepredstavovala integrálnu súčasť zmluvného vzťahu. Táto dohoda nebola podmienkou ani predpokladom vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto sa odplata podľa nej nezapočítava do celkových nákladov ani do RPMN. Jej samostatný charakter vyplýva aj z rozlíšenia výšky mesačnej splátky v bodoch 5 a 6 zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. Zákonná úprava účinná v čase vzniku zmluvy nevyžadovala, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. zmluva obsahuje, obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru vyplýva z čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní (deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára, čo je dňom konečnej splatnosti úveru). Zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená na dobu neurčitú. Deň splatnosti poslednej splátky je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Novelizáciou zák. č. 129/2010 Z. z. z 12.10.2017 boli slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ zo zákonného znenia vypustené. Namietol aj argumentáciu žalobkyne o prekročení najvyššej prípustnej výšky odplaty, ktorá bola v tom čase regulovaná nariadením č. 87/95 Z. z.. Obvyklá odplata na bankovom trhu ako hodnota priemernej odplaty určovaná bankovými subjektmi bola v rozhodnom období 13,95%, povolený dvojnásobok bol 27,90%. Dohoda o poskytovaní služieb nebola podmienkou ani predpokladom vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ide o doplnkové a dobrovoľné služby; bola podpisovaná osobitne, čo zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobkyňa nevyužila možnosť jej ukončenia. Namietol zjavnú nedôvodnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Charakteristickým znakom zmluvy o úvere je odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov. Navrhol spojenie prejednávanej veci s konaním vedeným pod sp. zn. 21Csp/289/2017.

1.3. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 21Csp/289/2017 sa žalobkyňa domáhala zaplata sumy 1.358,70 Eur s príslušenstvom predstavujúcej bezdôvodné obohatenie vzniknuté plnením nad rámec istiny revolvingového úveru, ktorý jej bol poskytnutý žalovaným na základe zmluvy zo dňa 10.12.2014 č. 850005366, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere 1.500,- Eur; aj v tejto zmluve je podľa žalobkyne výška RPMN uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom. V bode 5 zmluvy je uvedená iná RPMN ako v bode 6, čo je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Schválená výška RPMN nezodpovedá (v neprospech žalobkyne) skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, počet a výšku splátok. Splatnosť úveru bola 42 mesiacov a výška mesačnej splátky 47,43 Eur (z toho na istinu 35,71 Eur a úrok 11,72 Eur). Súčin počtu splátok a ich časti pripadajúcej na istinu (42 x 35,71 Eur) činí 1.500,- Eur. Žalovaný si však započítal poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur, ktorý odpočítal z dohodnutej výšky úveru a žalobkyni v skutočnosti poskytol len 1.350,- Eur. Z tejto sumy je potrebné vychádzať pri výpočte RPMN, ale žalovaný vychádzal zo sumy 1.500,- Eur, preto je výpočet RPMN uvedený v zmluve pre spotrebiteľa zavádzajúcim údajom. Vychádzajúc z poskytnutého plnenia 1.350,- Eur, výšky mesačnej splátky 47,43 Eur a splatnosti 42 mesiacov by sa do celkových nákladov zahrnul poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur a výsledná RPMN by bola 34,79%. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (úver + úrok za celú dobu čerpania) sa rovná sume 2.142,06 Eur. V rozložených mesačných splátkach žalobkyňa opakovane zaplatila poplatok za poskytnutie úveru, ako vyplýva z oznámenia veriteľa z 10.12.2014, podľa ktorého celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť + poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 2.142,06 Eur, pričom poplatok už bol započítaný pri poskytnutí úveru. Aj k tejto zmluve žalovaný so žalobkyňou uzatvoril dohodu o poskytovaní služieb. Podľa § 2 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere patria do celkových nákladov. Ak by žalovaný do celkových nákladov zahrnul poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur, pri preukázateľne poskytnutom plnení 1.350,- Eur, výške mesačnej splátky 81,99 Eur a splatnosti 41 mesiacov by výslednou RPMN bola 101,22% a celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 3.593,58 Eur (úver + úrok za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru). Odplata pri spotrebiteľských úveroch a pôžičkách však nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú mieru určenú nariadením č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov. Najvyššia prípustná miera odplaty určená nariadením vlády v čase podpisu zmluvy bola 30,32%. Aj z tohto dôvodu sa zmluvy o úvere považujú za bezúročné a bez poplatkov. Ďalej žalobkyňa argumentovala absenciou spôsobu započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky a absenciou termínu konečnej splatnosti úveru. Dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 10.12.2014 je podľa nej v rozpore s dobrými mravmi, so zákonom o spotrebiteľských úveroch a Občianskym zákonníkom. Na jej základe sú spotrebiteľovi vnútené služby, o ktoré nepožiadala a prijal záväzok platiť za niečo, čo mu nebolo dodané. Ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/39/2016 z 24.02.2016, dohoda o poskytovaní služby predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a je neplatná. Ku dňu podania žaloby žalovaná zaplatila preplátok 1.358,70 Eur, ktorý predstavuje na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Úrok z omeškania vo výške 5% ročne požadovala od 05.05.2017, ktorý je dňom, kedy vedela, kto a v akej výške sa na jej úkor bezdôvodne obohatil.

1.3.1. Okresný súd aj v tejto veci vydal platobný rozkaz č. k. 21Csp/289/2017-35 zo dňa 02.11.2017, ktorý na základe odporu podaného žalovaným zrušil uznesením č. k. 21Csp/289/2017-54 zo dňa 06.12.2017, právoplatným dňa 10.12.2017. Žalovaný v odpore poukázal na rozdiel medzi údajom o predpokladanej RPMN v bode 5 zmluvy a hodnotou RPMN v bode 6 zmluvy. Zopakoval, že údaj o RPMN nie je zmluvnou podmienkou, nedá sa dohodnúť. Ide o vypočítaný ukazovateľ, ktorý sa má vypočítať v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, nie napr. v čase podania žiadosti o úver, kedy nie je známy údaj o dátume vyplatenia úveru.

1.4. Okresný súd uznesením č. k. 21Csp/288/2017-91 zo dňa 28.03.2018 konanie o zaplata sumy 368,87 Eur vedené pod sp. zn. 21Csp/288/2017 a konanie o zaplata sumy 1.358,70 Eur vedené pod sp. zn. 21Csp/289/2017 spojil na spoločné konanie, ktoré bude na Okresnom súde Lučenec ďalej vedené pod sp. zn. 21Csp/288/2017.

1.5. Súd prvej inštancie mal preukázané, že dňa 19.03.2015 bola medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. 8500107363, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni úver 450,- Eur. Splatnosť úveru bola dohodnutá v 36 mesačných splátkach vo výške po 15,92 Eur vrátane úrokov. Ročná úroková sadzba bola 17,74%. V žiadosti o revolvingovom úvere je uvedená predpokladaná RPMN 27%, priemerná RPMN 34,42% a poplatok za poskytnutie

úveru 45,- Eur. Mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb činí 26,17 Eur. V bode 6 zmluvy v časti obsahujúcej údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu je uvedené, že poskytnutá čiastka revolvingu je 450,- Eur a predpokladaná RPMN úveru 26,17%. Mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb je 26,17 Eur. Splatnosť úveru bola dojednaná na 36 splátok, priemerná RPMN 34,42%. Súčasťou zmluvy boli zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere. V bode 7.1 dohody o poskytovaní služieb č. 8500107363 sa zákazník zaviazal za uzavretie dohody zaplatiť mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 20,53% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, a to v pravidelných mesačných splátkach spolu so splátkami úveru a úrokov uvedených v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. V zmysle bodu 7.2 sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť za predĺženie trvania dohody o poskytnutí revolvingu súčin mesačnej výšky odplaty podľa bodu 7.1 a počtu splátok, o ktoré sa predlžuje splátkový kalendár po poskytnutí revolvingu. Žalobkyni bol na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500107363 vyplatený dňa 19.03.2015 úver 405,- Eur, ktorý splácala v 29 splátkach po 26,17 Eur, resp. 27,- Eur; spolu zaplatila 773,87 Eur.

1.6. Ďalej mal okresný súd preukázané, že dňa 10.12.2014 bola stranami sporu uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. 8500095366, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni úver vo výške 1.500,-Eur. Splatnosť úveru bola dohodnutá na 42 mesačných splátok vo výške po 47,43 Eur spolu s úrokmi. V žiadosti o revolvingovom úvere je uvedená predpokladaná RPMN 26,17%, priemerná RPMN 36,30% a poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur. Mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb činila 81,99 Eur. Ročná úroková sadzba bola 18,08%. V bode 6 zmluvy v časti údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu je uvedená poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur s RPMN 26,10%. Mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb činila 81,99 Eur. Splatnosť úveru bola zjednaná na 42 splátok s priemernou RPMN 36,30%. Súčasťou zmluvy boli zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere. V bode 7.1 dohody o poskytovaní služieb č. 8500095366 sa zákazník zaviazal za uzavretie dohody zaplatiť mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, v pravidelných mesačných splátkach spolu so splátkami úveru a úrokov uvedenými v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. V bode 7.2 sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť za predĺženie trvania dohody o poskytnutí revolvingu súčin mesačnej výšky odplaty podľa bodu 7.1 a počtu splátok, o ktoré sa predlžuje splátkový kalendár po poskytnutí revolvingu. Na základe tejto úverovej zmluvy bolo žalobkyni vyplatených dňa 10.12.2014 1.350,- Eur úveru, ktorý splácala v 33 mesačných splátkach po 81,99 Eur, resp. 82,- Eur, 83,- Eur a 84,- Eur; spolu zaplatila 2.708,70 Eur.

1.7. Po citácii § 37 ods. 1, § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1, 4, 5, 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 10.12.2014 a k 19.03.2015, § 9 ods. 1, 2, 6, 7, § 11 ods. 1 písm. b), d) a § 19 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného k 10.12.2014 a 19.03.2015, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie podrobil uzatvorené spotrebiteľské zmluvy o revolvingovom úvere súdnemu prieskumu.

1.7.1. Konštatoval, že v zmluve o revolvingovom úvere z 10.11.2016 je uvedená výška úveru 1.500,- Eur, v skutočnosti bola po krátení o 150,- Eur poplatku za poskytnutie úveru vyplatená suma 1.350,- Eur. Rovnako na základe zmluvy z 19.03.2015 mal byť poskytnutý úver 450,- Eur, avšak žalobkyni bol poskytnutý úver 405,- Eur po krátení o 45,- Eur poplatku za poskytnutie úveru. Tento postup je nekalou obchodnou praktikou v súlade s rozsudkom NS SR sp. zn. 6Sžo/21/2013, v zmysle ktorého súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie pôžičky, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi úveru a treba ho považovať za náklady spotrebiteľského úveru. Tento postup veriteľa mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa k poskytnutej službe - úveru aj podľa výkladu čl. 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 Smernice č. 2008/48/ES Súdnym dvorom EÚ. Do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmena za záväzky z dôvodu úveru, napr. administratívne poplatky a iné.

1.7.2. Okresný súd zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa písm. k) uvedenej právnej úpravy.

1.7.3. Vychádzajúc zo skutočne poskytnutého plnenia veriteľom t. j. pri zmluve č. 8500107363 sumy 405,- Eur, pri výške mesačnej splátky 15,92 Eur a splatnosti 36 mesiacov a pri zmluve č. 850005366 sumy 1.350,- Eur, pri výške mesačnej splátky 47,43 Eur a splatnosti 42 mesiacov okresný súd zistil v oboch prípadoch vyššiu RPMN na škodu spotrebiteľa (40,38% pri zmluve č. 8500107363 a 34,79% pri zmluve č. 850005366). Následkom tejto skutočnosti je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z.. Podľa § 19 ods. 1, 2 uvedenej právnej úpravy je pri výpočte RPMN potrebné použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ku ktorým poplatok za poskytnutie úveru patrí.

1.7.4. Zo zmluvy o poskytnutí oboch úverov tiež vyplýva, že poplatok za poskytnutie úveru bol žalobkyňou zaplatený opakovane, nakoľko poskytnutý úver bol ihneď krátený o poplatok za poskytnutie úveru a navyše pri zmluve zo dňa 19.03.2015 žalobkyňa pri počte 36 splátok po 15,92 Eur zaplatila 618,12 Eur a pri zmluve zo dňa 10.12.2014 pri počte 42 splátok po 47,43 Eur zaplatila 1.992,06 Eur, čo vyplýva z oznámenia veriteľa, v ktorom žalovaný určil výšku a počet splátok tak, ako by žalobkyňa sumu rovnajúcu sa poplatku za poskytnutie úveru nezaplatila už pri poskytnutí úveru jeho krátením o uvedený poplatok. Poplatok by mal vždy korešpondovať nejakému predmetu plnenia, ale žalovaný nešpecifikoval, aké skutočné plnenie, za ktoré má zaplatiť poplatok, spotrebiteľ dostal.

1.7.5. Dohody o poskytovaní služieb uzatvorené v ten istý deň ako úverové zmluvy okresný súd vyhodnotil ako právne úkony závislé na zmluve o úvere, ktoré sú v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, so zákonom o spotrebiteľských úveroch aj s Občianskym zákonníkom. Žalovaný sa ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobkyni balíček služieb, na ktoré má dlžník ako zmluvná strana zmluvy o úvere bezplatný nárok, napr. informácia o zostávajúcich záväzkoch, informácia pred splatnosťou splátky o prijatí platby, o prepárovaní platieb, o podpore call centra, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie. Za ich poskytovanie žalovaný inkasoval mesačné platby vo výške 2,53%, resp. 2,56% schváleného úveru zníženého o poplatok za poskytnutie úveru, čo predstavovalo pri úverovej zmluve z 19.03.2015 čiastku 10,25 Eur mesačne, celkovo 369,- Eur predstavujúcich navýšenie nákladov spotrebiteľa o 98%, resp. u zmluvy zo dňa 10.12.2014 vo výške 34,56 Eur mesačne, celkovo 1.451,52 Eur. Dohody o poskytnutí služieb predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku a sú neplatné ako vyslovil napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 15Co/39/2016 z 24.05.2016, Krajský súd v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012, Krajský súd v Žiline sp. zn. 10Co/443/2015 z 29.01.2016. Žalovaný potom v oboch zmluvách o úvere uviedol nesprávnu výšku RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z.) tak, že RPMN bola uvedená v neprospech spotrebiteľa. Na úver sa hľadí ako bezúročný a bez poplatkov. Podpis takejto dohody sám o sebe nepreukazuje jej individuálne dojednanie tvrdené žalobcom. Ide o súčasť formulárovej zmluvy, na vytvorení ktorej žalobkyňa ako slabšia strana sporu nemala možnosť participovať. Vo formulárovej zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zo dňa 19.03.2015 aj zo dňa 10.12.2014 v čl. 5 (údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere) a v čl. 6 (údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere) je uvedená rubrika Informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe, resp. Informatívny údaj o mesačnej platbe úveru s platbou podľa „dohody o poskytovaní služieb“. Už len takéto zakotvenie v rámci formulárovej zmluvy nevyvoláva pochybnosti o tom, že zo strany spotrebiteľa nejde o osobitne vyjednanú zmluvnú podmienku. Žalovaný nepreukázal, že žalobkyňa mala možnosť výberu, či predmetnú dohodu podpíše alebo nepodpíše, ak chcela, aby jej bol žalovaným poskytnutý úver. Aj v oznámení veriteľa o schválení úveru zo dňa tohtožného so spísaním žiadosti o schválenie úveru vyplýva, že medzi údajmi o schválenom úvere je uvedená splátka podľa dohody o poskytnutí služby (mesačne). Aj výška odplaty sa odvíja od sumy poskytnutého úveru. Výška mesačnej splátky je určená pevnou sumou za 36 mesiacov pri zmluve z 19.03.2015 a za 42 mesiacov pri zmluve z 10.12.2014, teda v počte splátok v súlade so zmluvou o poskytnutí úveru. Zmluvné dojednanie je formulované tak, že či spotrebiteľ skutočne službu využije alebo nie, musí za ňu zaplatiť a aj keď za službu zaplatí, platia obmedzenia, ktoré môžu jej poskytnutie obmedziť. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach je preto podľa okresného súdu nepochybná. Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd konštatoval, že pri zmluve č. 8500107363 zo dňa 19.03.2015 medzi stranami nie je sporná skutočnosť, že žalobkyňa zaplatila žalovanému 773,87 Eur, hoci sa na zmluvu hľadí, ako by bola bez úrokov a bez poplatkov a preplatila tak nad rámec poskytnutej istiny 405,- Eur čiastku 368,87 Eur. Na základe zmluvy č. 850005366 zo dňa 10.12.2014 žalobkyňa zaplatila žalovanému 2.708,70 Eur, hoci zmluva je tiež bez úrokov a poplatkov, takže preplatila nad rámec poskytnutej istiny 1.350,-Eur sumu 1.358,70

Eur. Žalobkyňa teda preplatila 1.727,57 Eur, ktoré sú bezdôvodným obohatením. Okresný súd preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni uvedenú sumu.

1.7.6. Žalobkyňa v zmluve o spotrebiteľskom úvere namietala výšku odplaty za spotrebiteľský úver s poukazom na súhrnné informácie o spotrebiteľských úveroch poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk za IV. štvrťrok 2014 a I. štvrťrok 2015, zverejnené na internetovej stránke Národnej banky Slovenska. Priemerná RPMN z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (spotrebiteľské a ostatné úvery) s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov predstavovala 13,95%. Z uvedeného je zrejmé, že výška RPMN určená žalovaným ako veriteľ bola v danom prípade výrazne vyššia, čo je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je zmluva v tejto časti v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Okresný súd na skutočnú výšku RPMN použitú žalovaným považoval za úžernícku, preto nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju vyhodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom.

1.7.7. K námietke žalobkyne, že v zmluve nie je uvedená výška splátok istiny, úrokov a poplatkov okresný súd poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit c/a Klára Bíróová, v zmysle ktorého zmluva nemusí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je možné zistiť z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 19.03.2015 u zmluvy č. 8500107363 a zo dňa 10.12.2014 u zmluvy č. 850005366.

1.8. Úroky z omeškania okresný súd žalobcovi priznal v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5% ročne od 16.05.2017 do zaplatenia, lebo žalobkyňa predžalobnou výzvou zo dňa 05.05.2017 vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný listom zo dňa 16.05.2017 oznámil svoje negatívne stanovisko, preto najneskôr tento deň sa dozvedel, o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. Počiatok omeškania žalovaným namietaný nebol.

1.9. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie založil na § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) a žalobkyni, ktorá mala v spore plný úspech, priznal náhradu trov konania v plnej výške.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku navrhnuč, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol s tým, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v celom rozsahu.

2.1. Žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) napadol záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyni v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500128256, 8500107271 a 8500128257 nebol poskytnutý úver v dohodnutej výške a zmluvy obsahujú nesprávny údaj o RPMN. Nestotožnil sa so záverom, podľa ktorého je úverom len čiastka vyplatená dlžníkovi. Poukázal na účelovo poskytnuté úvery na nákup tovaru alebo refinančné úvery (poskytnuté na úhradu iných záväzkov), kedy by vlastne dlžník žiadny úver nemal obdržať. V prejednávanom spore bola časť úveru započítaná oproti poplatku za poskytnutie úveru a zvyšná časť bola vyplatená žalobkyni. Poplatok za poskytnutie úveru bol splatný ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. Za irelevantnú odvolateľ označil skutočnosť, či tento poplatok klient uhradí platbou alebo započítaním. Ak by ho zaplatil prevodom po prijatí úveru, majetkový stav by bol plus 450,- Eur prijatý úver a mínus 45,- Eur zaplatený poplatok, teda výsledok 405,- Eur; pri započítaní je výsledný majetkový stav rovnaký. Súd prvej inštancie bez opory v akomkoľvek dôkaze tvrdí, že poplatok mal byť zahrnutý do úveru. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že pojem poskytnutie úveru je rovnocenný, či dokonca synonymom vyplatenia úverových peňažných prostriedkov. Poskytnutím úveru sa podľa odvolateľa v zmysle právnej úpravy a ustálenej obchodnej praxe rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru, ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku, teda aj započítanie. Poplatok za poskytnutie úveru bol zahrnutý do celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný uhradiť. Ak je podľa § 2 písm. h) zák. č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, celkové náklady v zmysle § 2 písm. g) tejto právnej úpravy tvoria úroky za celú dobu čerpania úveru aj poplatok za poskytnutie úveru. Ide o spojenie zákona a obsahu zmluvy dostatočne odôvodňujúce,

prečo bola výška poplatku za poskytnutie úveru zahrnutá do mesačných splátok úveru. Nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie o výške úveru je dôvodom záveru o nesprávnom stanovení hodnoty RPMN v obidvoch úverových zmluvách. Absentujú pritom konkrétne skutkové okolnosti, ktoré by tento záver potvrdzovali, hoci žalovaný založil do súdneho spisu zákonný rozpis vzorca RPMN zohľadňujúci vyššie uvedené skutočnosti. Za vzájomne rozporné označil závery súdu prvej inštancie, ktorý na jednej strane vychádzal z výšky úveru zníženej o poplatok za jeho poskytnutie a na druhej strane uviedol, že pri výpočte RPMN sa použijú celkové náklady, ku ktorým patrí aj tento poplatok.

2.2. Dohoda o poskytovaní služieb bola so žalobkyňou uzatvorená ako samostatný právny úkon, ktorého predmetom je poskytovanie dohodnutého balíka služieb buď z iniciatívy dlžníka alebo automaticky. Na mieste nie je záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa bola povinná poskytnúť plnenie za služby bez ohľadu na ich reálne využitie. Odplata sa totiž platí tiež za služby, ktoré sú poskytované veriteľom pravidelne a počas celého trvania zmluvného vzťahu. Judikatúra všeobecných súdov SR, na ktorú poukazuje súd prvej inštancie, smeruje k právnemu vzťahu spočívajúcemu v možnosti dlžníka požiadať o odklad maximálne troch splátok úveru za predpokladu splnenia dohodnutých podmienok, ktorá s posudzovanými zmluvnými vzťahmi nemá žiadnu vecnú súvislosť. Neprijateľnosť predmetnej dohody okresný súd podmieňuje využitím, resp. nevyužitím služby, čo závisí od konania dlžníka; neprijateľnosť teda nezávisí od obsahu podmienky. Platba podľa uzatvorenej dohody bez ohľadu na to, či osoba službu využije alebo nie je nezvyčajnou ani protiprávnou. Ako príklad uviedol nevyužitie predplateného mesačného objemu dát na volanie podľa zmluvy o poskytovaní telefónnych služieb. Podporne poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Cdo/1956/2007.

2.3. Namietol, že hodnota RPMN uvedená v zmluve je určená v súlade so zákonom. Z rozsudku nevyplýva označenie zákonného ustanovenia regulujúceho hodnotenie primeranosti RPMN s prihliadnutím na súdom uvádzané hodnoty. Odvolateľ citoval § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (bez uvedenia jej konkrétneho označenia, pričom predmetom konania sú dve úverové zmluvy). Aj na reguláciu najvyššej prípustnej výšky odplaty v čase uzatvorenia zmluvy nariadením č. 87/95 § 1 ods. 1 s použitím § 1 ods. 4 odplata regulovaná v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné). Zákonodarcu v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru, nie iba ročnú úrokovú sadzbu. Výška odplaty nebola v porovnaní s priemernou odplatom za spotrebiteľské úvery podstatne prevýšená. Priemerná odplata určovaná bankovými subjektmi bola v rozhodnom období 13,95%, povolený dvojnásobok bol zákonodarcom stanovený na 27,9%, takže výška ročnej úrokovej sadzby aj RPMN v zmluve bola v súlade so zákonnou úpravou maximálnej výšky odplaty. Explicitnú zákonnú reguláciu výšky odplaty za spotrebiteľské úvery neodrážajú štatistické údaje za jednotlivé kalendárne mesiace zverejňované na webovom portále Národnej banky Slovenska. Postup súdu prvej inštancie porušuje princíp právnej istoty a predvídateľnosti práva aj základné aplikačné pravidlo o prednosti špeciálnej právnej úpravy pred právnou úpravou všeobecnou.

2.4. Okresným súdom označený termín konečnej splatnosti nemôže byť v zmysle práva Európskej únie právne relevantným dôvodom pre bezúročnosť úveru. Poukázal na záver rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, ktorý vyslovil, že článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES by sa nemal vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než tie, ktoré vymenúva čl. 10 ods. 2 uvedenej Smernice. Členský štát môže vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanoviť, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice bude považovaná za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Citoval z uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 o potrebe interpretácie vnútroštátneho práva eurokomformným výkladom súdu prvej inštancie, teda odvolateľ vytkol nesprávny výklad vnútroštátnej právnej úpravy spôsobom odporujúcim záverom Súdneho dvora EÚ. Podľa odvolateľa konečná splatnosť úveru nepredstavuje náležitosť, ktorá by mohla byť dôvodom bezúročnosti úveru. Takúto náležitosť unijné právo nepozná, preto bola zmenou zák. č. 129/2010 Z. z. vylúčená. Údaj o konečnej splatnosti úveru podľa odvolateľa nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Následne odvolateľ tvrdil, že požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola splnená viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, ďalej uvedením dátumu splatnosti poslednej splátky

v oznámení o schválení úveru, ktorý je zároveň termínom konečnej splatnosti a spôsobom vyplývajúcim zo splátkového kalendára, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu zdôraznila, že v zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru ako podstatná náležitosť zmluvy, ktorá musí byť jasne určená pevným dátumom. V zmysle bodu 71 rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 sa sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave v prípade absencie termínu konečnej splatnosti a doby trvania zmluvy musí považovať za primeranú. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/782/2015 z 12.01.2017 alebo 16Co/178/2015 zo dňa 18.02.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/48/2017 z 26.04.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/68/2017 z 11.04.2018. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je len jednostranným právnym úkonom veriteľa, nie zmluvou. Rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/140/2017 z 22.02.2018 nenadobudlo právoplatnosť ani záväznosť, pretože na stranu konania - spotrebiteľa, bol vyhlásený konkurz.

3.1. Žalovaný žalobkyni neposkytol zmluvne dohodnutú výšku spotrebiteľského úveru z dôvodu započítania poplatku za jeho poskytnutie. S poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/2014 Radlinger/Radlingerová celková výška úveru nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Aj podľa rozsudku NS SR sp. zn. 6Sžo/21/2013 súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie pôžičky, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi služby a treba ho považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Žalovaný doteraz nevysvetlil čo má byť obsahom poplatku za poskytnutie úveru, keďže každé plnenie, za ktoré spotrebiteľ poukazuje veriteľovi odplatu, má mať svoj obsah.

3.2. Žalovaný do súdneho spisu založil zákonný rozpis vzorca RPMN zohľadňujúci vyššie uvedené skutočnosti, t. j. zahrnutie poplatku za poskytnutie úveru do vzorca výpočtu. Základná rovnica pre výpočet RPMN tvoriaca prílohu zákona č. 129/2010 Z. z. vyjadruje rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej. Na ročnom základe kladie do rovnováhy celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Ak žalovaný vychádzal z nesprávnej výšky spotrebiteľského úveru, nemôže v žiadnom prípade dospieť k správnej závere o výške RPMN. Argumentácia žalovaného nasvedčuje, že spotrebiteľke najprv poplatok započítal za poskytnutie úveru a neposkytol plnenie v rozsahu poplatku, a následne tento zahrnul aj do celkových nákladov na spotrebiteľský úver, teda poplatok započítal dvakrát, pričom úročil aj neposkytnuté plnenie. Ide o konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré nemôže požívať právnu ochranu.

3.3. Dohoda o poskytnutí služieb bola žalobkyňou podpísaná v okamihu, kedy bola zmluva vo fáze žiadosti o úver a nie je zrejmé, prečo by žalobkyňa dohodu uzatvárala, keď v čase jej podpisu nevedela, či bude jej návrh na uzatvorenie zmluvy žalovaným schválený a v dohode uvádzané služby bude potrebovať. Zmluvné dojednanie oprávňujúce žalovaného na neprimerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnuté služby považuje žalobkyňa za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda aj neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože je výrazne v neprospech spotrebiteľa. Citovala z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017 z 26.10.2017. Žalovaný má vedomosť o tom, že táto zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľnú a je jeho povinnosťou zdržať sa jeho používania. Navrhla potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správneho s uložením povinnosti žalovanému k náhrade trov odvolacieho konania žalobkyne vo výške 100%.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu uviedol, že oznámenie veriteľa o schválení úveru je dokumentom informatívnej povahy potvrdzujúcim náležitosti už dojednané medzi zmluvnými stranami. Zopakoval svoje tvrdenia týkajúce sa konečnej splatnosti úveru. K námietke žalobkyne, že žalovaný neuviedol, čo je obsahom poplatku za poskytnutie úveru uviedol, že poplatok definuje už svojim názvom (označením), za čo sa platí. Ide o platbu za činnosť v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov), platbu (poplatok/odmena) za činnosť, ktorá je v záujme oboch účastníkov úverového vzťahu. Poplatok za poskytnutie úveru nie je slovenskému právnemu poriadku neznámy (§ 499 Obchodného zákonníka). Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

5. Žalobkyňa v odvolacej duplike poukázala na to, že tvrdenie žalovaného o informatívnej povahe oznámenia o schválení úveru nie je v súlade s obsahom zmluvy. Doba trvania zmluvy bola podstatnou

náležitou o spotrebiteľskom úvere predpokladanou § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Slovenský zákon nad rámec Smernice jasne požaduje vyjadrenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Cieľom slovenského zákonodarcu bolo, aby spotrebiteľ v čase vstupu do zmluvného vzťahu s veriteľom poznal začiatok aj koniec svojho zmluvného záväzku. Doba trvania zmluvy súvisí aj s dohodnutou odplatom za užívanie požičanej istiny, pretože zmluvné úroky sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. spolu s istinou. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je povinný platiť zmluvné úroky a dokedy úroky z omeškania. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok. Nerovné postavenie spotrebiteľa v právnom vzťahu s dodávateľom sa prehľbuje a môže byť zdrojom svojvoľne dodávateľa, ak je náležitosť potrebné odvodzovať od splatnosti poslednej splátky závisle od neurčitého pojmu, napr. „po poskytnutí úveru“ (obdobný názor odznel v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/127/2015).

5.1. K vyjadreniu žalovaného o poplatku za poskytnutie úveru žalobkyňa uviedla, že poplatky sú cenou za tzv. vedľajšie plnenie a podľa rozhodnutia Vrchného krajského súdu v Brandenburgu z 21.06.2006 sp. zn. 7Ú/17/06 by mal každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Poukázal tiež na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 03.05.2010 č.k. AZ 17 Ú 192/2010, podľa ktorého sú poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru neprijateľné. Právne závery Spolkového súdneho dvora sú vzhľadom na mieru zhodnosti slovenskej a nemeckej právnej úpravy neprijateľných podmienok plne aplikovateľné. Ak má poplatok obstať z hľadiska súdnej kontroly podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí ísť o plnenie, ktoré je pre spotrebiteľa skutočné. Za neprijateľnú sa považuje zmluvná podmienka vyjadrujúca finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu nie je po materiálnej stránke dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (teória skutočného plnenia). Poplatok musí mať vyjadrenie predmetu plnenia v písomnej zmluve. Ak predmet zmluvy nebol vyjadrený, je neurčitý a tým je aj takýto poplatok neprijateľný za predpokladu, že spotrebiteľ z obsahu zmluvy nedokáže zistiť, čo je jeho predmetom. K poukazu žalovaného na ustanovenia Obchodného zákonníka o provízií žalobkyňa uviedla, že žalovaný najprv uvádza, že ide o platbu za činnosť, v závere poukazuje na to, že ide o províziu, ktorá má charakter odmeny. Navyše ide o dispozitívne ustanovenie Obchodného zákonníka, ktoré by muselo mať svoj základ v zmluve.

6. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, ktoré je logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovaného v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

7. Odvolateľ tvrdil existenciu odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), h) C.s.p..

7.1. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.).

7.2. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale

ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

8. Odvolací k námietke odvolateľa spochybňujúcej záver okresného súdu o krátení úverov o poplatky za ich poskytnutie udáva, že sa stotožňuje s okresným súdom, ktorý svoj postup dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnil v bode 43. rozsudku. Odvolací súd dopĺňa, že započítanie je jedným zo zákonom (§ 580 a nasl. Občianskeho zákonníka) ustanovených spôsobov zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Predpokladom jeho platnosti je existencia pohľadávok spôsobilých na započítanie. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná (§ 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Zo skutkových záverov okresného súdu (body 26., 28. odôvodnenia jeho rozsudku) nevyplýva dohoda zmluvných strán o splatnosti poplatku za uzavretie každej úverovej zmluvy ku dňu jej uzavretia; toto skutkové tvrdenie odvolateľ predniesol až v odvolaní. Navyše, ak by došlo k úhrade poplatku za poskytnutie úveru, splatného podľa odvolateľa ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, jeho započítaním, nebol by dôvod pre jeho zahrnutie do mesačných splátok úveru a jeho platenie žalobkyňou týmto spôsobom.

9. Vychádzajúc z výšky plnenia skutočne poskytnutého veriteľom dlžníčke je správny skutkový záver okresného súdu o tom, že obidve úverové zmluvy obsahujú nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľky (skutočná RPMN má byť vyššia), čo je dôvodom aplikácie fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti obidvoch spotrebiteľských úverov.

10. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom okresného súdu o tom, že každá dohoda o poskytovaní služieb je závislá na úverovej zmluve. Odvolací súd dopĺňa, že dohoda o poskytovaní služieb č. 8500107363 aj dohoda o poskytovaní služieb č. 8500095366 je síce zhotovená ako samostatný dokument, ale jej súvis s príslušnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere vyplýva z dojednania výšky mesačnej odplaty za poskytované služby percentom zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, z uvedenia pravidelných mesačných splátok spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v každom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi aj v tom, že doba poskytovania služieb zodpovedá najdlhšie dobe určenej dátumom splatnosti poslednej splátky úveru. Záveru okresného súdu, že žalovaný potom v oboch zmluvách o úvere uviedol nesprávnu výšku RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy mali byť uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmysle § 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno nič vytknúť. Pokiaľ poplatok podľa každej dohody o poskytovaní služieb určený percentuálne zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru do celkových nákladov spotrebiteľa zahrnutý nebol, ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve vypočítaná v neprospech spotrebiteľky. Táto skutočnosť samostatne je dôvodom aplikácie ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 10.12.2014 aj k 19.03.2015.

11. Odvolací súd v postupe súdu prvej inštancie nezistil existenciu inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ani nesprávne hodnotenie dôkazov, ktoré by vyústilo do nesprávnych skutkových zistení. Závery okresného súdu nie sú výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Iné relevantné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ netvrdil, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania (II. výrok), hoci ho odvolaním formálne napadol. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu aj výrok o trovách konania a po zistení jeho vecnej správnosti aj súladu s právnou úpravou ho ako vecne správny potvrdil.

13. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. V spore bola v odvolacom konaní plne úspešná žalobkyňa, preto jej podľa vyššie uvedených ustanovení odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu nadriadeného, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu nadriadeného, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).